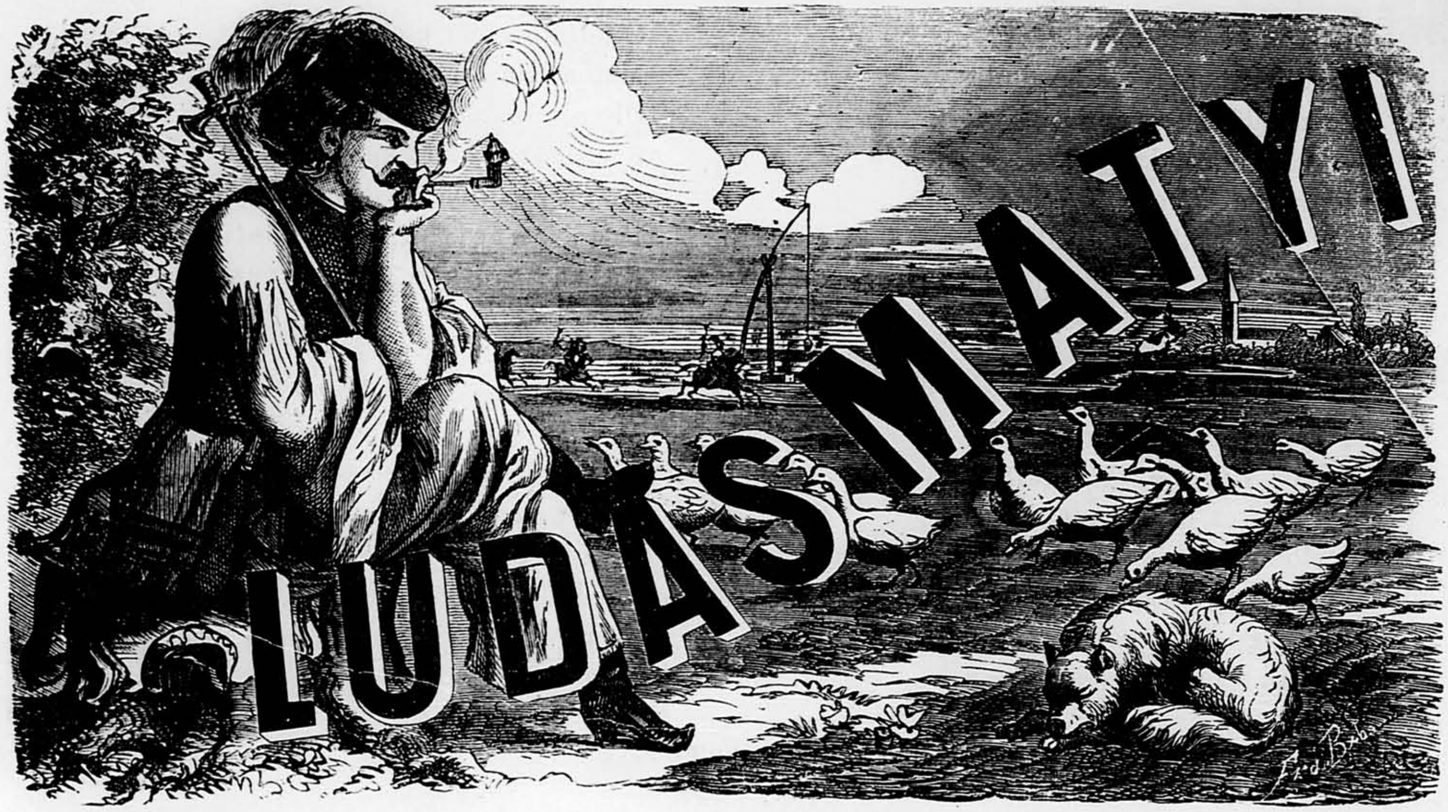

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, december 25. 1870. 52. szám.

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

!!!Karácsonyi és ujévi ajándékot Matyinak!!!

Tisztelt publikum! tetszik tudni, hogy ez a Ludas Matyi olyan bolondos egy ficzkó, akár van kedve, akár nincs, még is mindig jó arczot vág a nemes publikum mulattatására; nem érdemli e hát meg, hogy az érdemes publikum neki is szerezzen már egyszer egy kis jó napot? De meg ám. KARÁCSONYI ÉS UJÉVI AJÁNDÉK fejében tehát tessék prenumerálni a Ludas Matyira, mert a ki elő nem fizet, az előttem mind Döbrögi!

A stóla 3 hóra 1 frt 50 kr. — félévre 3 frt — egy évre rongyos 6 frt.

☛ Más előfizetési felhivást ne tessék várni, mivel oeconomiai szempontból nem küldünk. ☚

Az előfizetés postai utalványon vagy bérmentes levelekben küldendő:
Pest, városháztér 6. sz. alá.

Ludas Matyi.

Karácsonyi csillag.

Mikor feltünt szerte hangozott
Az egész föld kerekségén,
— Miként a szent hagyomány mondja —
Menyei sergek énekén:
Dicsőség fenn a magasságba
És békesség ide alatt;
Dicsőség fenn, békesség itt lenn
S mindenkihez jó akarat!

Ó láttad-e már e csillagot
Idegenbe élő **Atyánk**?!...
Láttad-e még akkor, a midőn
Téged miénknek mondhatánk!
Most is az vagy... szivünk legmélyén
Őrizzük szentelt képedet,
Örökre az leszel... ó valjon
Meglátunk-e még tégedet?!...

Ó láttad-e már e csillagot?...
Mikor itthon... de börtönbe
Szenvedél megszentelt elvidért,
Hova a zsarnokság löke...
Megjelent-e ugy téli estén
E fényes csillag **Teneked**!
Hogy reményt nyujtson, s felderítse
Honfibúval telt kebeled?

Ó láttad-e már e csillagot?...
Feljőni a magas égre,
Mikor **láng szellemed** felgyujtá
Sziveinket dicsőségre!
Midőn szavad egy szolganépből
Teremtett szabad honpolgárt,
Mely egy lélek, egy testtel kész volt
Védeni a magyar határt!

Ó láttad-e már e csillagot?...
Midőn elbuktunk... s **Teneked**
Oly sokakkal a hontalanság
S számüzetés lett kenyered!
Midőn bujdosál... dicsőségünk
Felszentelt **nagy apostola**!
Feltünt-e a magas dicsőség
És a békesség csillaga?!...

Ó láttad-e már e csillagot?...
Most, — ugy néma csendes estén,
Nagy lelked szent vágyát, óhaját,
Fenn a magasba keresvén!
Beösmeréd ugy-e **nagy öreg**:
Nem lakik itt lenn igazság,
Azért vizsgálod az égboltot,
Mert csak ott van világosság!

Ó láttad-e ama csillagot?...
Ha néztél a nagy egekre
Mely még dicsőséget s békét hoz
E lealázott nemzetre?!
Ó ha meglátod, mondd meg neki:
Jőjjön, s hozzon **Téged** is el,
Hadd muljék el a bú, gyalázat,
Mit jó hazánk oly rég visel!!!*)

Nagy Bőgős.

* Köztudomású dolog, hogy az illető **nagy öregnek** kedvencz foglalkozása a csillagászat. — Igen megfelelő foglalkozás. — Az igaz lélek égbe tör!!!

Fehérmegyei krónika.

Kukoreli Frici levele, Czimazi Lőrinchez.

No csag nagy gujon nibsig ez a matjar!

Már hodj az az én jámpor, isdenféllő Táncinker Libót parádom, gi ledt güldfe a makos miniszternyomtól az atót ettül a nibsigdül benyuznyi, agarom montanyi, behuznyi, — de hát, sog léfén negi a fáratsáka, — eppen a geserfes algotmányos mungápan, s igy nagyon mekhüdötte makát.

Mosd már, se ite, se ota most nem mehet, hanem fegszi az ágyad.

Te nem is esmta az! Ekész nab járnyi, gelnyi, izzadnyi eppen a lucsgos időpen, s pemenni minten házhoz, lefoglalnyi a tunyhát, fángost, lebetüt, suplódod, — gis galán gis galán, s más ehhez hasonló érdékes dárgyakat. Ennyi fáradsákos, és töredelmes mungápan csag agad is paja az emperneg.

Mosd az montjág, hogy mék az szamár hurud izs rajda fan már.

Örülneg izs ezeg a gulyon baraszdok. Nem pánnák ezeg, ha az a szekiny Libót mekgebedne izs. Ezek mosd mekdesdesült ördögök.

Hijápa csegnek az algotmány.

Azd mondja, ilyen algotmányér, nem ád önginydessen, egy vityinket sem. Fizessen mek az árád a Teák, mek a Antrási, ha uljan nagyon detszig negik. Ű negik nem gell Ingább hatja neki menni Tancinker Libótot, magánag, lofának, és minten marhájának, de szibsikessen azért nem fized.

Hád láddál már ilyen karaponciás nibet?

Szekiny Libótot, halálra ginozzág.

Hanem hiszem, hogy majd mék sem hagy ez a Libót egy gönyen gifogadnyi makán, — s ha mek gyógyul, majt mék mérkeseppen negi megy enneg az bugris nébneg.

Tancinker parádom, pátor gyereg. Sog gurázsi mek fan annak a mántlijápan és az natrákjápan. Ű már folt esgütt is a ticsö Smerlingféle itőpen a Máli, — agarom montanyi, az fáli járáspan. Ű ismeri ezd a nibsiket. Hijjápa

tuzzog előtte. — dudja hogy egyepet sem mer dennyi, csak tuzzognyi.

Eddül a tuzzokástól petig a gutya se fél.

Réken folt az migor az madjar g u r u c z folt. Mosd már nagyon mek atda makát.

Iszig, — lármázig, — gáromgotik, — azudán szib csentessen elaluszig, mint az murmudér.

Puzokány, vrinkia, fogos, — már mosd nem szerebelneg. Hanem fan ezeg helyedd, lemonáté, csugoládé, krámbambuli, s más ehhez hasonló gereszgyéni fegyferek.

Ezeggel betig nem lehet pennünget, eppül a jó parátságos danyápul gifüsdölnyi...

Isden áltjon mek! Poltog uj évet. Reménylem negem izs lesz, merd ha az ageiz firákzig, jó tolka fán aggor az finánenag izs.

Kukorelli Frici
finánc komisszer.

Hasli Muzes thodomángyos phulitikális és khültüi levele.

Szerkesztülében!

Érdekhes dulgut beszélem és thodositom.

A naphukban feleségem az asszonság, khészte sirni és ríni, és mundani: hodj ü hall hodj Phárisban nem van mit enni, ü nadjon sojnál utt a szegin vitéz K h u b i jerekhet, s kivánnya neki ójeszthendüi ojándékba köldeni lód-virslit, és mizes mázus phugácsákhot.

Phersze thottol adtham neki asszonságnak, hodj uda Loft-Balun nem viszi semmit illen sólyos phurthékákot, cshopán cshak galambphustás czhédulákhot, mik khünyen röphülik a levegüben, mint — hodj hasunlatusággal éljem — Illés szekhere. —

Ezen még jubban felkeseredthe én lelkhüm Rüfkhele, és khérte engemet, hogj miothánd én vagyuk fülthalálos eszü, tholáljom mudút arra, hodj mégis K h u b i jerekhet valamivel megürvendeztessünk.

Erre én fugtham az én üsmerethes ju phenájamat, és züngülthem gyüzedelemre djenerü marsut fronczháknak, a mit pher Luft-Balun el is köldtem a mundutt helre, és a mit ide nyumdászultatni is khikhérem.

Djenerű gyüzedelmi fronczia mors.

(Ad nuthám: Már siess hozádba vissza.)

Nem a phurusz, nem a Multkhe vult az erüs,
Nem miáthok hullt el a suk fronczia hüs,
Vürt és Szhedan Naphuleun müve kheze,
Árulu vult ez a gunusz, s kürnyezete.

Mecz és Stroszborg ép ógy thették mint a leán,
Khit viheti búvó helre — thút, tholeán,
Szerelmökhért — mert elodthák a gunuszuk —
Hat millium thollért atták a phuruszuk.

Nem a phurusz nem a Multkhe vult az erüs,
De az ármánj, mi lethürte annyi erüt...
Lám hodj, ennek valahára vége leve,
Meg áll tholpán nagy G u m b e t t h a hüs serege.

Hát elüre szabad lövész, surkhatuna!
Hodj ne ledjen Vilmus e nép zsarnuk ura.
Hodj mit Bazin beszenjezte már eleget,
Phurusz vérrel phoczolj le a fegyveredet.

Cshok elüre, thürj elüre Sámsumi nép.
Mit lenyirtak — régi hajod most nüvi még,
Most mereszti rád a világ nodj szemekhet,
Süpürj khi hát udvarodbul a szemethet.

Hasli Muzes.
francia phárti madjar izraelithopuét.

Sziporkák.

Egy szilágy csehi magyar az ott megtelepedett de csehországból származott m. kir. finánczot következőkép köszöntötte fel:

„Uram uram! finánez uram! az ur c s e h, c s e h b ö l jött, c s e h ü l jött s c s e h b e jött. C s e h b e n pedig c s e h ü l van, és mint c s e h, c s e h b e mindig c s e h ü l megy.“

* * *

Megunta életét egy úri ember s rövid uton a Dunába vetette magát, hanem szerencsétlenségére kihúzták, mielőtt beléhalt volna.

Később midőn veszedelmes ábrándjából már kigyógyult, egy hozzá intézett kérdésre: Hogy tudott ily vadat tenni? kedélyesen igy felelt:

Az egész dolog csak annyiban volt reám nézve vad, hogy oly infamis náthát kaptam a mi miatt 3 hétig még az utczákon is orrom alatt kellett hordoznom a zsebkendőmet.

Kinek mit hozot

Pesten, Budán.

Kérdés.

Báró Puha Zsiga urhoz a Pesti Naplóban.

A háboru kezdetén engem pártolt ön, most meg Gambettáékat pártolja, voltaképp tehát kit pártol ön? *)

Napoleon.

**) Megmondhatom én kit pártol, ha exfelséged parancsolja. — Hát a delegatiót, meg a mamelukk hadat. — Szedő gyerek.

t a krisztkindli?

Versaillesben.

Levelezési lap.

Főtisztelendő Kováts Zsigmond pécsi püspök urnak Pécsett.

Sok boldog karácsony ünnepeket kivánok édes atyuskám! igen jól érzem magamat itt Horvát országban, a meghagyott kanonoki 6000 ft. jövedelem mellett, mondhatom igen szép kurta biklás menyecskék vannak, hanem kérem, ezt ne tessék a többi tisztelendő kanonokoknak megmondani, mert mind ide csapatja magát.

Girk Lojzi
Kanonok.

Páratlan hazafiui vállalat!!!

Hazánk alkotmányos életének kérdése, a megyei önkormányzat eltörlésével ellévén döntve s a közösügyes törvények által a közöslő sorsára jutván — melynek a példa beszéd szerént túrós a háta: minden honfinak kötelessége a sebeket kötözni; e végett állanak fenn a barmászati, agarászati, süvészeti, bányászati egyletek és szaklapok, s így a természetrajz mind a három osztálya: nyűtan, fűtan és kűtan felvan karolva. A gépeszet, festészet is szinte pártfogókra talált. Csak a kártyászat volt eddig elhanyagolva, azon nemes művészet, mely örömben és szomorúságban mindég hű társa volt a magyarnak. A mulasztást helyre hozandó, az új évvel megindítjuk.

Zsigóka Iván fő szerkesztősége alatt.

„PAGÁT ULTIMÓ"

cimű kártyászati képtelen szaklapunkat, mely államgazdászati s közmiveltségi ismeretterjesztő fog lenni a költészet, hölgyészet, játszat és figurászat köréből. — A tartalmat illetőleg lapunk hozni fog:

1. államgazdászati cikkeket. Az államgazdászat fő feladata, hogy minél rövidebb idő alatt, minél kisebb erővel a honpolgárok anyagi állapota a lehetőleg felemeltessék. Mi által érettethetnék el inkább e cél? mint a kártyászat által, hiszen tapasztalati dolog hogy a kártyán minden meg erőltetés nélkül pár óra alatt ezreket nyerhetni. Nem lehet itt mély fájdalmunkat nem jelezni a felett, hogy ezen iparág államgazdászaink által el volt hanyagolva.

Az emberi ész, mely soha nem nyughatik, teremt, ront, újít és lerombol, sok találmányokat leszorított már a használhatóság szinpadárol s újakat állított helyébe. Igy hogy egyebet ne emlitsek, a szurkos fonál elveszte nagy jelentőségét a csizma varrászat mezején, igénytelen faszegek pótolják helyét a legfőbb helyen a csizma fején. A kártyászat soha sem veszté el nagy jelentőségét. A kártyászat divik és virágzik ős eredetében mindenütt, hol a civilizatio sugárai áldás teljesen ragyognak, és méltán is mert nincs találmány s ki merjük mondani hogy nem is lesz, mely helyét pótolhatná.

A kártyászat ős régi eredetü. Meg van irva hogy lúdának egyik királya jövendőt kérdezett, tehát kártyát vettetett egy vén aszszonnyal beteg gyermeke sorsának kimenetele felöl, nincs megirva miféle natio volt e vén aszszony, de lehetett volna e más mint czigány? és minthogy kártyát vetni csak régi kártyával lehet — mert ugyan ki látott czigány aszszonyt új kártyával? — következik, hogy az előtt már régen el volt terjedve a kártyászat — Azolta ezer évek teltek el, a kártya külalakján sok változás tétetett, de a szellem ugyan az. Mit bizonyit ez, mit egyebet? mint azt hogy a kártyászat olyan széles tért foglalt el, oly erős talajon áll, melyről kimozditani lehetetlen. —

Küldöttünk idözik Frankfurtban az államgazdászat ezen ágának tanulmányozása végett, kinek gyakorlott tollábol fognak folyni azon nagy becsü cikkek, miket lapunk e rovata alatt adandunk. — Hozni fog lapunk:

2. Közmiveltségi cikkeket. Korunk jelszava a népnevelés, a hon-polgárok kimüvelése, és mivel érhető el ez inkább mint a kártyászat szükségességének közérzületté tevése által, hiszen egyik nagy tudósunk pesti egyetemi tanár Vencel — másik nevét elhallgatjuk — azt mondja: hogy nem mivelt ember az, ki francziául beszélni vagy darokozni nem tud. Miveletlenségünk oka tehát abban keresendő, hogy a közép osztályoknál a családok kebelébül ki volt űzve a kártyászat s a nőnem ellenszenvétől üldöztetve csak a kávéházakban, vendéglőkben nyert **szives** fogadtatást. A lelkes fiatalság menhelyet adott ugyan az üldözöttnek, de itt is igen gyakran csak a titok leple alatt lapanghatott, mi által elcsenevészett s nép nevelési feladatát nem oldhatta meg. Még ez ülés szak alatt lapunk szerkesztője áital interpellaltatni fog a cultus miniszter ez ügyben eképpen;

Interpellátio:

1. Tekintve azt, hogy a tanuló ifjuság nagy része kormány ellenes. . .

2. tekintve azt, hogy a lotto játék a nép boldogitására meghagyatott;

3. tekintve azt hogy a kártyászati szabadság mennyi elönyére lenne az országnak: kérdem szándékozik e a kormány még ez ülés szak alatt, egy kártyászati törvény javaslatot benyujtani, melyben a tanulókra szabott kártyázás miatti büntetések eltörültetnének s teljes kártyászati szabadság állittatnék fel, s ki lenne mondva, hogy nincs hazárd játék többé, s a nasi vasi, ferbli, makao és a többi, nemes és hasznos mulatságnak declaráltatnék. —

Reményljük hogy várakozásunkon felül megnyugtató feleletet kapunk. Adandunk:

4. Költészeti cikkeket. Itt azonban korántsem poetai munkálatokat kell érteni, hanem azon eszme megtestesitésének kifolyását, melyet a nagy britt költő Byron igy fejez ki: „Korhely-korhelykedjünk egy ke-keveset, Hadd oszoszolják a kereset!" Oh nagy jelentésü szavak ezek! Ha a pénz költészet pang, meglassul az üzlet, ha meglassul az üzlet, megszünik az ipar s ha az ipar megszünik földésznek kell lenni minden embernek s ha minden ember földész lesz, ugyan ki ir akkor cikkeket? Lapunk oda fog hatni, hogy a pénz költészetet őt megillető stádiumra emelje s e tekintetből elfogadunk lelkesitő verselményeket s nép dalokat is. Álljon itt egy mutatványul:

Kártyás élet, A gyöngy élet. Nem kell ide egyébb más, Csak pénz legyen egy rakás.	Kártyás élet, A gyöngy élet. Csak játszhassunk egy picit Nem árt egy kis deficit.
Kártyás élet, A gyöngy élet, Akár hogy áll a quóta. Van itt elég banknóta. Lapunk felöleli.	Kártyás élet, A gyöngy élet, Ha elvesztjük a pénzünk Egy más szemébe nézünk.

5. Adunk hölgyészetetis, miután a példabeszéd szerint ki a kártyászatban szerencsétlen, szerencsés a hölgyészetben, ha tehát valaki veszt a kártyán busongva ne ögyelegjen, hanem hölgyelegjen (nőkkel társalkodjék). — Gyakran halljuk hogy ez vagy amaz hölgy jó parthie, mint hogy pedig parthie magyarul játszma tehát a nő jó játszma, azaz nőkkel játszani jó. —

6. Játszat rovat alatt a kártyászattal rokon müvészeteket ismertetjük u. m. a tekészetet, biliártyuszatot, sakkászatot, tombolászatot s minden nemü játszatot.

7. A figurászat rovat alatt a leghiresebb játékosok s prositzerek élceit mentjük meg a feledéstől, sőt lapunk tömeges pártolása esetében, a drukkoló pofákat is lefotografiroztatjuk azon pillanatban, midőn legjobban szoritják azt, mit kártyázás közben szokás.

De minek a sok szó, a fentebbiekből látni való, hogy egy nagy hiányt pótolunk, s hazafiui kötelességünknek teszünk eleget, midön lapunkat megindítjuk.

Honfiak fel, fel!!!
Csak alá irni kell!!!

Előfizetést mi nem nyitunk csak aláirást. A dijazás általunk feltalált szokatlan előnyös módon következőleg történik: kik megrendelik lapunkat, azokból a hazafiakból évnegyedenként, az ország nagyobb városaiban ferbli vagy makaó kompániákat rendezünk s a kik nyernek azok a nyeremény összeget át adják képviselőiknek mint utó fizetést, a vesztők semmit sem fizetnek, igy lapunkat mindenkinek ingyen adjuk, mert a nyerők a magukébol nem adnak nekünk semmit, a vesztők pedig fizetés nélkül kapják a lapot. — Annak ki igaz honfi lehetlen e lapra alá nem irni. —

A lapra felügyelő pártbizottmány

Zsigóka Iván

főszerkesztő.

Számadás.

Ballada.

Napoleon! Napoleon!
Szólt Francziaország hangja:
„Számadásunk volna veled, —
Takard fel nyiltan kebeled:
Tán csak nem bünök barlangja?
S Napoleon szólt: nem hallom.

És ismét szólt a férfi hang:
„Adjál tetteidről számot.“
Harag szállt a homlokokra,
Égett a „bün“ csipke-bokra!
Büneidet most sem szánod?
Vagy oly kedves néked e rang?

Napoleon nem rémült meg:
Fegyvert ragadt, kardott kötött.
S jelszava „Bonaparté“ lett.
Nagy volt a név. A párt élet
Többé össze nem ütközött:
Mert bús napokra készültek.

Nagy hühóval neki vágott.
„Gyere burkus, huzd ki kardod!“
Szembe szálltak. Ágyu-, moraj,
Mellett sírt a halál — sóhaj!
Napoleon felrikkantott:
„Ejnye Vilmos az apádat!“

Futott tüskén bokron által,
És Vilmos nyargalt utána:
„„Add meg magad, bünöd — vétked
Megbocsátom és megvédlek!““
Egyet gondolt és megálla:
„Mi lesz másként koronámmal!“

Világosvára lett Sédán:
Itt és ott árulók voltak!
Napoleon pálczát ragadt:
És Vilhelmshöhébe szaladt.
S mig a tért boritják holtak:
Ő ott kényelmesen sétál.

Az oroszlán is felébredt:
Hisz gyilokkal jöttek rája!
És ismét megdördült a hang: —
Rémesen mint a vész harang.
Az oroszlán harag lángja:
Sokat elpusztit, feléget.

És a hös, — ki fegyvert fogott,
S mint áruló azt lerakta:
Ugy borzad, halván e hangot;
Hogy alig tud adni hangot;
És mégis az ördögadta:
„Még ö keresi a jogot.“ —

Janitor.

Gyakorlati irálytan,

a czime egy munkának, mely legközelebb R á t h M ó r kiadásában megjelent. Ezen munka oly iszonyatosan jó, hogy lehetetlen belöle egy pár példát nem közölni:

I. Folyamodvány minta.

Tisztelt Nagysád! Tisztelettel vagyok bátor t. nagysádhoz folyamodni, miszerint engem kegyesen szeretni méltóztassék. Ugyan is:

1-ör az a) alatt eredetben csatolt szivem még teljesen ártatlan.

2. b) alatt hitelesmásolatban ide rekesztett fogak valódiak, a szemek pedig mindig csak nagysádra kacsintgatnak.

Kérelmem megujitása mellett maradtam Nagysádnak
Pusztaházán

földig hajló alázatos szolgája,
Tanyási Niczetás.

II. Nyugta minta.

N y u g t a: egy mosoly s egy kéz csókról, mit a lovagias Kieselstein Jakab urtól hiány nélkül felvettem.

Kapuczinus Zsuzsika.

III. Kötelezvény minta.

K ö t e l e z v é n y, mely szerint ha Niczetás ur engem megkér, s nekem ö megtetszik, tartozok hozzá nőül menni.

K. Zsuzsika.

Bizalmas értesités.

Kedves Ludas Matyi ur!

Most karácsonykor esztendeje egy képet tetszett uraságodnak adni a Ludas Matyiban, mely szerént nekem a krisztkindli egy g y e r e k e t hozott, bizalmasan megsugom önnek, hogy nem egyet, hanem k e t t ö t hozott.

Bizonyitja mint tanu,
Páter Tritytroty mpr. *Páter Makutyi* mpr.

No hadd legyen hát ez is reclám!

Olvasd a „Magyar Ujság" deczemb. 24-ik számában.

Ujdonságok.

„x. Mennyire figyelemmel kiséri hazánk legnagyobb fia Kossuth Lajos hazai viszonyaink mozzanatait, mutatja azon körülmény is, hogy tegnap Mednyánszky Sándor ur által prenumerált a Hollós László által szerkesztendő „Szabad polgár" czimü hetilapra s kedvezön nyilatkozott az uj lap elöfizetési felhivásának tartalma és iránya felöl."

Tudatás.

Ezennel tudtára adatik boldog boldogtalanak, vak és világtalannak, demokratának, mamelukknak és a Magyar Ujság kis x-ének magának Hollós Lászlónak, hogy hazánk legnagyobb fia Kossuth Lajos ugyan azon napon, — melylyen Mednyánszky Sándor ur által prenumerált a Hollós László által szerkesztendő „Szabad polgár" czimü lapra, — a „Nép szavára" és „Ludas Matyira" is prenumerált ujra, minthogy ezen lapoknak már különben is keletkezésük óta — tehát 4 év óta — örökös elöfizetöje. Ezt eddig az ideig csak is azért nem kürtöltük, mivel csak most tanitott meg bennünket Hollós László arra: hogyan kell a prenumeránst fogni?

Ludas Matyi.

Hirdetmény.

(A képviselőház oldalára ragasztva.)

A Simontornyai gróf-Styrum Limburgféle **gőböly intézet** igazgatósága részéről ezennel közhirré tétetik, hogy nevezett intézetnél több gőböly állomás megürült; minekutánna pedig nevezett intézetnél csak enni, inni és heverni kell s ugyan csak minekutánna a mélyen tisztelt honatya urak az örökké állandó delegátio együttléte miatt az országgyülésen ugyis csak evés, ivás és heverésre szoritvák: ezennel mély tisztelettel jelentem, hogy nevezett intézetnél a megürült göböly állomásokra amaz áldott intézmény a delegatio bölcs létrehozói is pályázhatnak.

Látta ***Somsich Pál*** *elnök,* *a Simontornyai göbölös.* *)

* Ez nem egészen tréfa ám. Simontornyan a XIX. század szégyen gyalázatjára csakugyan van egy ilyen intézet. Az egyedül üdvözitő egyház papjai ugyanis azt tanitják, hogy mivel néhai gr. Styrum Limburg nem hagyta a papokra minden vagyonát, — hanem a Tolna megyei szegény ifjak nevelésére is tett roppant alapitványt, mely jelenleg is a megye kezelése alatt van, részesülvén benne sokan, — az ördögök a boldogult grófot még eltemettetése, elött elvitték, ezért állitottak Simontornyán egy olyan intézetet melyben 12 vénasszony és ember naponként a boldogult gróf lelkeért imádkozik. A nép ezeket hivja gőbölyöknek s az intézet felügyelöjét Göbölyösnek.

Értékes küldemények és különlegességek.

melyeket több kitünöségeink kriszkindli gyanánt kaptak innen-onnan.

Lonkay Antalnak pápa ö csalhatatlansága a „Péterfillérek" gyüjtése körül tapasztalt buzgóságáért egy portzió szentelt szénát küldött a betlehemi jászolból, azon világos kikötéssel, hogy abból a „Magyar Állam" munkatársai is részeltessenek.

Rimanóczy választóitól bizalmi szavazatot és két hátulsó kocza-sódort kapott, a miért Kassa városa szépitése mellett oly erélyesen küzdött a képviselő házban, hogy a pesti sugárutra nem egyszer, de kétszer kiáltá az „igent."

Báró Puha Zsigának a párisi inyenczclub egy páczolt patkánynyal kedveskedett kóstolóul, reményét fejezvén ki a clubb, hogy ez a comedentia a nemes báró izlését meg fogja nyerni, s az mint delicatesse ezután Marschal és Mihalek étlapjain is feltalálható leend.

Zsedényi Edus Napoleontól egy diszkardot kapott azon manövrirozásaiért, melyet a 12 milliónyi kölcsön körül folytatott. Az excsászár egyszersmind gratulál Edus urnak, hogy oly pompásan ki tudta magát vágni és nem fogott Kerkápolit.

Zsiga-pósta.

Tisztelt előfizetőinknek boldog karácsony ünnepeket kivánunk.

Lapunknak jelen 52. száma ez évben az utolsó szám.

A „Ludas Matyi" 1871-ik évben **negyedik évfolyamába lép** s midön tisztelt elöfizetöinknek 3. éven tapasztalt becses rokonszenvükért öszinte köszönetünket fejezzük ki: bizalomteljesen reméljük, hogy a „**Ludas Matyitól**" hazafias támogatásukat a jövö évben sem vonandják meg. Az elöfizetést kérjük idejekorán megtenni, nehogy a késöi megrendelés következtében a lapnak folytonos küldetése megszakittassék.

Felelös szerkesztö és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1870. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5 szám.